

legislator must immediately return to this issue and to take appropriate legislative framework, where undoubtedly provide for amendments to the Code of Ukraine on administrative offences by supplementing article 186-8, whereby to establish administrative liability for illegal possession and use of uniforms and insignia by persons not having the right to do so, setting an administrative penalty in the form of fines.

Key words: *responsibility, illegal wearing, uniforms, insignia, militarization.*

УДК 342.9

М.Л. Погребницький

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ БОРЬБОЮ ІЗ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

У статті проаналізовано правові проблеми адміністративного управління в цій сфері, внесено пропозиції, спрямовані на вдосконалення адміністративно-правового механізму боротьби із транснаціональною організованою злочинністю за рахунок концентрації повноважень як у сфері досудового розслідування, так і в галузі управління правоохоронними органами, що задіяні в цьому процесі.

Доведено, що саме концентрація зусиль у боротьбі із транснаціональною злочинністю у межах єдиного органу управління та розслідування може певним чином «переломити ситуацію», створити передумови для того, щоб у практичній площині покарати осіб, які беруть участь у діяльності транснаціональних злочинних організацій.

Ключові слова: *адміністративне управління, право, механізм, транснаціональна злочинність, правоохоронні органи, боротьба.*

Постановка проблеми. Транснаціональна організована злочинність, що являє собою вищу форму розвитку злочинності, продовжує завойовувати та монополізувати все більш широкі сфери суспільного життя практично кожної держави, забезпечуючи себе постійним високим прибутком, створює загрози для національної безпеки України, захоплює території, організує терористичні акти та диверсії.

Цими діями вона порушує нормальне функціонування соціальних і економічних інститутів і компрометує їх, що призводить до втрати довіри до демократичних процесів в Україні; підриває процес розвитку і зводить нанівець намагання держави приєднатися до європейського співтовариства; ставить у положення жертви населення нашої країни й експлуатує людські пороки, отримуючи при цьому доходи. Таким чином, боротьба з цим видом злочинності, усунення причин та умов, що її породжують, стає проблемою національного масштабу.

Одним із напрямів успішного вирішення цієї проблеми є подальша розробка практичних науково обґрунтованих заходів протидії та боротьби з транснаціональною організованою злочинною діяльністю.

На сьогодні українська держава здійснює боротьбу з транснаціональною злочинністю головним чином шляхом застосування внутрішньо-державних заходів превентивного, репресивного і виховного характеру. Однак тільки цих заходів для досягнення позитивних результатів явно недостатньо. Значна роль у справі боротьби з транснаціональною злочинністю починає належати адміністративно-правовому механізму, який забезпечує систему управління з боку держави різними структурами, які так чи інакше задіяні у вирішенні цієї проблеми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми транснаціональної злочинності в Україні та світі в останні роки вивчали Д.Г. Балуев [1], А. Бова [2], М.Г. Вербенський [3], С.В. Ванюшкин, Н.Н. Даниленко, Є.М. Юцкова [4], Є. В. Расюк [14], І. П. Рущенко [15] та ін.

Учені, досліджуючи проблему транснаціональної злочинності, зазначають, що вона є винятково небезпечною формою соціальної патології, однією з головних загроз національної безпеки багатьох держав світу. Її типовими рисами є постійне вдосконалення діяльності та розширення сфер впливу; наявність потужної матеріально-фінансової бази; захоплення нових ринків; життєстійкість та ефективна система управління. Нині відбувається зрощення трансорганізованої злочинності з політичним екстремізмом, що стало загрозою миру та стабільності як в Україні, так і на європейському континенті в цілому.

Загалом проблема транснаціональної злочинності досить повно досліджена в науковій літературі, водночас окремі аспекти цієї проблеми потребують уточнення у зв'язку із сучасними тенденціям розвитку цього виду злочинності. Слід визнати, що в науковій літературі фактично не дослідженою залишається проблема використання адміністративно-правового механізму управління боротьбою з транснаціональною організованою злочинністю.

Формування цілей. Таким чином, метою статті є дослідження названого вище механізму з точки зору його ефективності та можливостей удосконалення.

Виклад основного матеріалу. Адміністративно-державне управління – це здійснення державної політики через систему адміністративних установ, при якій відповідальність за виконання державних рішень спускається зверху вниз. Як зазначають учені Е.А. Афонін, Я.В. Бережний, О.Л. Валевський та ін., державне адміністрування – це діяльність професійних державних службовців, спрямована на реалізацію державної політики в тій або іншій сфері суспільно-економічного життя, а адміністративна влада має об'єктивну природу: підпорядкована закону й підзвітна представницьким органам [7].

Отже, до принципів адміністративного управління належать поряд з іншими принципами принцип законності, відповідно до якого суб'єкти управлінських відносин, на переконання фахівців з державного управління [3, 16], повинні точно й неухильно дотримуватись і виконувати норми Конституції, законів і заснованих на них підзаконних нормативно-правових актів, а також принцип відповідності нормативних правових актів Конституції загальноновизнаним принципам і нормам міжнародного права й міжнародних договорів України.

Саме законність, як принцип управління, визначає особливості механізму управління в усіх сферах суспільного буття, зокрема й у сфері боротьби із транснаціональною злочинністю; саме законність формує умови для розподілу повноважень між органами, задіяними в цій боротьбі.

Зазначимо, що термін «механізм» може бути розкритий стосовно проблеми, що розглядається, з точки зору його внутрішнього устрою і системи. Наприклад, до складових механізму забезпечення правового режиму як частини режиму законності належать організаційно-структурні утворення, що складають певну систему, яка, водночас, відповідним чином впорядкована[6].

У цьому випадку можна говорити про єдність закономірно розташованих і взаємопов'язаних елементів, що визначають порядок діяльності держави та правоохоронних структур з протидії транснаціональній злочинності.

На нашу думку, механізм адміністративно-правового регулювання суспільних відносин у досліджуваній галузі кримінології можна визначити як систему адміністративно-правових засобів, що впливають на управлінські відносини, з метою їх організації відповідно із завданнями суспільства й держави у сфері боротьби з транснаціональною злочинністю.

Якщо розглянути аналізований адміністративно-правовий механізм саме як систему, то можна переконатися, що він складається із низки органів, які тим, або іншим чином вирішують проблеми боротьби із транснаціональною злочинністю.

Одні органи, зокрема, Прикордонна служба України, у сфері боротьби із транснаціональною злочинністю реалізують власні оперативні – функціональні обов'язки, інші правоохоронні органи, такі як Міністерство доходів і зборів (до складу якого увійшла Митна служба України), Органи внутрішніх справ, Служба безпеки України концентрують зусилля в оперативній, охоронній та правовій площині, виконуючи функції органів досудового розслідування.

У функціональному плані, відповідно до Закону України «Про Державну прикордонну службу України», цей орган виконує функції охорони державного кордону України з метою недопущення незаконного забезпечення дотримання режиму державного кордону та прикор-

донного режиму; здійснення в установленому порядку прикордонного контролю й пропуску через державний кордон України та до тимчасово окупованої території та з неї осіб, транспортних засобів, вантажів, а також виявлення й припинення випадків незаконного їх переміщення; охороняє суверенні права України в її виключній (морській) економічній зоні та контроль за реалізацією прав і виконанням зобов'язань у цій зоні інших держав, українських та іноземних юридичних і фізичних осіб, міжнародних організацій; веде розвідувальну та інформаційно-аналітичну й оперативно-розшукову діяльність в інтересах забезпечення захисту державного кордону України; також бере участь у боротьбі з організованою злочинністю та протидіє незаконній міграції на державному кордоні України та в межах контрольованих прикордонних районів.

У свою чергу Міністерство доходів і зборів реалізує як оперативно-охорону функцію, так і функцію органу досудового розслідування.

В оперативно-охоронному плані Міністерство доходів і зборів проводить відповідно до закону оперативно-розшукову діяльність, а також досудове розслідування в межах наданих законом повноважень, вживає заходів щодо відшкодування завданих державі збитків; здійснює розшук осіб, які переходять від слідства та суду за кримінальні правопорушення у сфері оподаткування, митній та бюджетній сферах; вживає заходів для виявлення, аналізу та перевірки фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму; виявляє системні причини та умови, що сприяли вчиненню кримінальних та інших правопорушень у сфері оподаткування, митній та бюджетній сферах, вживає заходів до їх усунення; отримує від органів, що здійснюють державний фінансовий контроль, матеріали ревізій та іншу інформацію в разі виявлення фактів порушення законодавства; збирає, аналізує, узагальнює інформацію про порушення законодавства у сфері оподаткування, митній та бюджетній сферах, прогнозує тенденції розвитку негативних процесів у зазначених сферах; проводить роботу щодо боротьби з незаконним виробництвом, переміщенням, обігом спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів; проводить заходи щодо запобігання та протидії контрабанді, боротьби з порушеннями митних правил на митній території України (п. 56–63 ч. 3 Положення про Міністерство доходів і зборів України [12]).

Як орган досудового розслідування, Міністерство доходів і зборів у плані боротьби із транснаціональною злочинністю відповідно до ч. 3 ст. 216 КПК України здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, проводить досудове розслідування таких злочинів, як незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту піддакцизних товарів (ст. 204 КК України), легалізація (відмивання) дохо-

дів, одержаних злочинним шляхом (ст. 209 КК України), ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів (ст. 212 КК України).

У свою чергу органи внутрішніх справ України, Служба безпеки України, слідчі органи внутрішніх справ здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, крім тих, які віднесені до підслідності інших органів досудового розслідування (ч. 1 ст. 216 КПК).

При цьому у функціонально-оперативному плані міліція реалізує завдання співробітництва у сфері своєї діяльності між Міністерством внутрішніх справ України та відповідними органами інших держав і міжнародними організаціями поліції (ст. 8 Закону України «Про міліцію»), бере участь у розкритті кримінальних правопорушень у порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством (п. 4 ст. 10 Закону України «Про міліцію»), розшукує осіб у випадках, передбачених законодавством та міжнародними договорами України (п. 9 ст. 10 Закону України «Про міліцію» [11].

Координуючу роль у боротьбі із транснаціональною злочинністю відіграє Національне центральне бюро Інтерполу в Україні, робочий апарат якого є самостійним структурним підрозділом апарату Міністерства внутрішніх справ України на правах департаменту, що забезпечує реалізацію повноважень МВС щодо представництва України в Міжнародній організації кримінальної поліції – Інтерпол та Європейському поліцейському офісі (Європол), а також повноважень МВС як Національного центрального бюро Інтерполу та Національного контактного пункту Європолу в Україні. Робочий апарат є центром координації та забезпечення взаємодії правоохоронних та інших органів державної влади України з компетентними органами іноземних держав із питань, що належать до сфери діяльності Інтерполу та Європолу, основними завданнями якого є реалізація, у межах компетенції, державної політики щодо боротьби зі злочинністю, яка має транснаціональний характер; координація, організація та забезпечення співробітництва правоохоронних та інших органів державної влади України з компетентними органами іноземних держав у сфері боротьби зі злочинністю з використанням можливостей Інтерполу та Європолу [10].

У свою чергу Служба безпеки України відповідно до Закону України «Про Службу безпеки України» у функціонально-оперативному плані має сприяти Державній прикордонній службі України в охороні державного кордону України (п. 10 ст. 24 Закону України «Про Службу безпеки України»), брати участь у розробці заходів і вирішенні питань, що стосуються в'їзду в Україну та виїзду за кордон, перебування на її території іноземців та осіб без громадянства, прикордонного режиму й митних правил, приймати рішення про заборону в'їзду в Україну іноземцеві або особі без громадянства, про скорочення строку тимчасового перебування іноземця та особи

без громадянства на території України, про примусове повернення іноземця або особи без громадянства в країну походження або третю країну (п. 13 ст. 24 Закону України «Про Службу безпеки України»), а також відповідно до п. 3 ст. 24 Закону України «Про Службу безпеки України» виявляти, припиняти та розкривати кримінальні правопорушення, розслідування яких віднесено законодавством до компетенції Служби безпеки України, проводити їх досудове розслідування; розшукувати осіб, які переховуються у зв'язку із вчиненням зазначених кримінальних правопорушень.

Зокрема, у сфері транснаціональної злочинності СБУ відповідно до ч. 2 ст. 216 КПК України має розслідувати злочини, пов'язані із контрабандою, а також контрабандою наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів (ст. 201 КК України, ст. 305 КК України), терористичною діяльністю (ст. 258 КК України, ст. 258-1 КК України, ст. 258-2 КК України, ст. 258-3 КК України, ст. 258-4 КК України, ст. 258-5 КК України), із незаконним переправленням осіб через державний кордон України (ст. 332 КК України), з порушенням порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю (ст. 333 КК України), із розробленням, виробництвом, придбанням, зберіганням, збутом, транспортуванням зброї масового знищення (ст. 440 КК України), із піратством (ст. 446 КК України) та найманством (ст. 447 КК України).

На наше переконання ситуація, коли різні правоохоронні органи виконують оперативно-розшукові, охоронні функції, функції органів досудового розслідування у сфері боротьби із транснаціональною злочинністю, значною мірою знижує оперативність реагування на злочинну діяльність у цій сфері.

Окрім того, транснаціональні злочинні організації можуть вчиняти різноманітні злочини, підслідність яких буде різнитися, наприклад, одну частину прогипривної діяльності має розслідувати СБУ, другу – слідчі органи Міністерства доходів і зборів або органи внутрішніх справ. Виникає складна ситуація, коли для належного розслідування має бути утворена слідча група, що не сприяє оперативності досудового розслідування, створює передумови для його затягування, сприяє уникненню осіб, що вчинили протиправне діяння, від покарання.

Ситуація загострюється тим, що нині в умовах воєнних дій на Донбасі повної прозорості українських кордонів на окупованій території не існує й виникає загроза значної активізації транснаціональної злочинної діяльності, яка буде пов'язана із особливо небезпечними видами злочинної діяльності, зокрема, з тероризмом, злочинами, спрямованими проти національної безпеки України.

У цих умовах держава повинна створити принципово новий механізм управління в боротьбі із транснаціональною злочинністю, як у сфері досудового розслідування злочинів, так і в напрямі координації роботи правоохоронних органів і відповідних структур.

У сучасних надскладних умовах існування держави доцільно передати всі функції досудового розслідування з питань транснаціональної злочинності до відповідних слідчих підрозділів СБУ України, з урахуванням тієї загрози, яку нині становить аналізований вид кримінальних правопорушень.

Доцільно внести до КПК України відповідні зміни, вказавши у ч. 2 ст. 216 КПК, що слідчі органів безпеки здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із транснаціональною злочинністю; якщо під час досудового розслідування з'ясується, що кримінальне правопорушення має транснаціональний характер, то розслідування цього злочину має бути передано за належною підслідністю – до слідчих органів Служби безпеки України.

У функціональному плані виникає потреба у створенні Тимчасової міжвідомчої комісії з питань боротьби із транснаціональною злочинністю при РНБОУ, що надасть цьому органу необхідної політичної ваги.

До складу такого органу мають увійти представники всіх правоохоронних структур, задіяних у боротьбі із транснаціональною злочинністю; очолити цей орган має заступник Секретаря СНБО.

Згаданий орган має вирішити низку найважливіших проблем, що пов'язані з боротьбою із транснаціональною злочинністю.

По-перше, з точки зору стратегії, основне питання діяльності органу полягатиме у визначенні найбільш ефективних заходів у запобіганні та боротьбі з цим видом злочинності.

Відмінності між попередженням та боротьбою ґрунтуються на тому, чи носять вжиті заходи оборонний або наступальний характер. Хоча може здатися, що вони тісно взаємопов'язані з точки зору своїх наслідків, однак існує і відмінність, яка полягає у поставлених цілях.

Однак, у визначенні основних стратегічних заходів проти транснаціональної організованої злочинності здається доцільним говорити саме про боротьбу як найбільш ефективний засіб вирішення поставлених завдань.

До головних стратегічних заходів боротьби слід віднести:

- здійснення міжнародної та національної політики, спрямованої на обмеження економічного потенціалу злочинних організацій та зниження масштабів їх розвитку;

- прагнення до ефективної координації діяльності національних правоохоронних органів і міжнародних органів кримінальної юстиції для виявлення та покарання учасників злочинних організацій, особливо їх лідерів.

По-друге, під егідою цього органу, із залученням відповідних фахівців, треба опрацювати механізм дій органів МВС і кримінального судочинства, необхідних для прийняття стратегічних рішень у таких сферах:

- у сфері вдосконалення методів збору оперативної інформації для встановлення організованих структур злочинних угруповань, характеру їх діяльності, взаємозв'язків між різними угрупованнями і тих методів, які вони використовують при вчиненні злочинів;

- у сфері розробки слідчих методів, які дозволяють «входити» у злочинні організації, зокрема й за рахунок перехоплення повідомлень, здійснення негласних операцій щодо впровадження агентури і контрольованих поставок, захисту свідків і потерпілих;

- у сфері розробки слідчих методів та інших механізмів, що дозволяють забезпечити вилучення й заморожування незаконних доходів і, таким чином, сприяють їх конфіскації, наприклад, створення відповідної структури на національному рівні (директорат з управління вилученим майном).

По-третє, згадана Комісія має забезпечити прогресивний розвиток профілактичної діяльності, спрямованої на підтримання стабільності фінансових установ та прийняття таких пріоритетних заходів:

- організація технічної та судово-правової підготовки для співробітників МВС, СБУ, Міністерства податків та зборів, прокуратури та судових органів, що дає можливість їм розібратися у фінансових операціях і зібрати відповідні дані;

- обмеження банківської таємниці для встановлення жорсткого контролю за практикою «відмивання» брудних грошей;

- забезпечення більш активної ролі фінансових установ у ситуаціях, де помічена участь представників злочинних організацій, наприклад, щодо підозрілих операцій. Такий адміністративно-правовий механізм може підвищити оперативність роботи правоохоронної системи, надати управлінню більшої оперативності, сприяти більш ефективному вирішенню проблем боротьби із транснаціональною організованою злочинністю.

Висновки. На жаль, наша держава довгий час розглядала боротьбу із транснаціональною злочинністю як важливе, але не першочергове завдання; нині ж ситуація принципово змінилась – транснаціональна злочинність перетворилася на реальну загрозу національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України. У цих умовах старі підходи до боротьби із транснаціональною злочинністю мають бути змінені й потрібно переосмислення принципових засад цієї боротьби.

Безумовно, що ефективність боротьби із транснаціональною організованою злочинністю може бути значно підвищена при комплексній взаємодії всіх спецслужб, митних органів, національного бюро Інтерполу, податкових структур, прикордонних військ тощо.

Використані джерела:

1. Балуев Д. Г. Транснациональные преступные объединения как новый актор в мировой политике / Д. Г. Балуев // Нижегородский государственный университет. – 2004. – С. 197–207.
2. Бова А. Організована злочинність у вимірі глобалізації / А. Бова // Соціальна психологія. – 2005. – № 3 (11). – С. 147–155.
3. Валевський О. Л. Держава і реформи в Україні: аналіз державної політики в умовах трансформації суспільства : [монографія] / О. Л. Валевський ; Нац. акад. держ. упр. при Президенті України. – К. : НАДУ, 2007. – 315 с.
4. Ванюшкин С. В. Изменения организованной преступности и деятельность по борьбе с ней / Ванюшкин С. В., Даниленко Н. Н., Юцкова Е. М. // Организованная преступность, миграция, политика. – М. : Рос. криминолог. ассоц., 2002. – С. 45–61.
5. Вербенський М. Г. Кримінологічна характеристика злочинців, що складають ядро транснаціональної організованої злочинності / М. Г. Вербенський // Право і суспільство. – 2010 – № 1 – С. 132–140.
6. Головін А. П. Адміністративно-правове регулювання діяльності міліції громадської безпеки : дис... канд. юрид. наук / А. П. Головін. – К., 2004. – 209 с.; Про Міністерство доходів і зборів України : Указ Президента України від 18.03.2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/141/2013>.
7. Концептуальні засади взаємодії політики й управління : [навч. посіб.] / [Е. А. Афонін, Я. В. Бережний, О. Л. Валевський та ін.] ; за заг. ред. В. А. Ребкала, В. А. Шахова, В. В. Голубь, В. М. Козакова. – К. : НАДУ, 2010. – 300 с.
8. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
9. Кримінальний процесуальний кодекс від 13.04.2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
10. Про затвердження Положення про Робочий апарат Укрбюро Інтерполу : Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 22 червня 2012 року № 560 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/L_doc2.nsf/link1/MVS374.html.
11. Про міліцію: Закон України від 20.12.1990 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/565-12>.
12. Про Службу безпеки України : Закон України_от 25.03.1992 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/L_doc2.nsf/link1/T222900.html.
13. Расюк Е. В. Кримінологічна характеристика та запобігання транснаціональному наркобізнесу в Україні : дис.... канд. юрид. наук / Е. В. Расюк. – К., 2005. – 324 с.
14. Рущенко І. П. Соціологія злочинності : [монографія] / І. П. Рущенко. – Х. : Вид-во Націон. ун-ту внутр. справ, 2001. – 370 с.

15. Токоленко В.В. Політичне керівництво і державне управління : проблеми взаємовідносин та оптимізація взаємодії : [монографія] / В. В. Токоленко. – К. : Вид-во УАДУ, 2001. – 256 с.

Погребицкий Н.Л. Административно-правовой механизм управления борьбой с транснациональной преступностью на современном этапе развития государства

В статье рассмотрены вопросы, касающиеся административно-правовых основ управления борьбой с транснациональной преступностью на современном этапе развития государства. Автор анализирует правовые проблемы административного управления в этой сфере, вносит предложения, направленные на совершенствование административно-правового механизма борьбы с транснациональной организованной преступностью за счет концентрации полномочий, как в сфере досудебного расследования, так и в сфере управления правоохранительными органами, которые задействованы в этом процессе.

Автор доказывает, что именно концентрация усилий в борьбе с транснациональной преступностью в рамках единого органа управления и расследования может определенным образом «переломить ситуацию», создать предпосылки для того, чтобы в практической плоскости наказать лиц, которые участвуют в деятельности транснациональных преступных организаций.

Ключевые слова: *административное управление, право, механизм, транснациональная преступность, правоохранительные органы, борьба.*

Pogrebickiy M.L. Administrative and legal mechanism to control transnational crime at the present stage of development of the state

This article discusses issues relating to the administrative and legal framework for the management of transnational crime at the present stage of development of the state. The author analyzes the legal issues of administrative management in this field, makes proposals aimed at improving the administrative and legal mechanism to combat transnational organized crime due to the concentration of powers in the sphere of pre-trial investigation and in the management of law enforcement agencies that are involved in this process. The author proves that the concentration of efforts in the fight against transnational crime under a single governing body and the investigation may in a certain way veracity situation, to create the prerequisites to in a practical way to punish those who are involved in the activities of transnational criminal organizations.

Stated that Ukraine long considered the fight against transnational crime as an important but not primary task, now the situation has changed radically - transnational crime has become a real threat to national security, sovereignty and territorial integrity of Ukraine. In these circumstances the old approaches to combating transnational malignancy should be changed and need to rethink the fundamental principles of the struggle.

Key words: *administration, law, mechanism, transnational crime, law enforcement, control.*